

Najuspješniji hrvatski hrvački klub

UOČI I. SVJETSKOG RATA, KAO I IZMEĐU DVAJU SVJETSKIH RATOVA, ZABILJEŽENI SU POKUŠAJI UTEMELJENJA HRVAČKOG KLUBA, NO TO JE OSTVARENO TEK 1948. GODINE, DOLASKOM U PETRINJU POZNATOG SVJETSKOG HRVAČA RIKARDA BUKOVCA

Piše **Ivica Golec**

Društveni se život u starom hrvatskom gradu Petrinji naglašenije razvija krajem XVIII. i početkom XIX. stoljeća. Osnivaju se udruge građana s pretežitom vjerskim obilježjima, a na poticaj viših vojnih osoba, koje tada služuju u gradu, utemeljuju se i prva športska društva.

Prva i najstarija registrirana športska udruga u Petrinji bilo je *Streljačko društvo*, čija su pravila potvrđena 1816. godine. Krajem XIX. i tijekom XX. stoljeća osnovana su i druga športska društva, primjerice *Sklizalačko društvo* (1875.), *Biciklističko društvo* (1891.), Sport klub *Svačić* (1910.), Kugljački športski klub *Drevo* (1932.), Petrinjsko ribarsko društvo (1933.) i dr. Uoči I. svjetskog rata, kao i između dvaju svjetskih ratova zabilježena su nastojanja na utemeljenju hrvačkog kluba. To je ostvareno tek 1948. godine dolaskom u Petrinju poznatog hrvača Rikarda Bukovca.

Svestrani Rikard Bukovac

Rikard Bukovac rođen je u Rijeci 1906. godine, a u Zagrebu je 1922. u poduzeću „Rabus” izučio mesarsko-kobasičarski zanat. Od 1925. član je Teškoatletskog kluba *Herkules* u Zagrebu. Osim hrvanja intenzivno se bavio i boksom. Godine 1929. otišao je u Pariz, gdje je hrvao u *Club Olympic de lutte*. Pravi je raritet da su uz njega hrvali i njegova tri brata: Romeo, Renato i Raimound. Godine 1934. prešao je u profesionalne hrvače slobodnog hrvanja *catch-as-catch-can* (u prijevodu, „uhvati kako možeš”). Za rata je sudjelovao u francuskom pokret otpora. U Zagreb se vratio poslije rata. Bukovac je, uz znatnu financijsku i drugu pripomoć tvornice „Gavrilović”, početkom 1948. godine počeo trenirati hrvače prvog petrinjskog hrvačkog kluba, koji je bio sekcija pri Fiskulturnom društvu *Jedinstvo*. U Teškoatletskom savezu Hrvatske registriran je 10. srpnja 1948. godine. Već sljedeće godine, članovi kluba su na pojedinačnom prvenstvu Hrvatske osvojili dva prva i jedno drugo mjesto. To su prvi uspjesi u šest desetljeća dugoj povijesti kluba. Od 1950. klub djeluje unutar Sportskog društva *Radnik*, a ekipa nastupa u Zagrebačkoj podsaveznoj ligi.

Rikard Bukovec kao aktivni matjecatelj u hrvanju

Najuspješniji hrvači

U prvo vrijeme klub bilježi dobre rezultate u pojedinačnoj konkurenciji, a postupni uzlet momčadi primjetan je od 1961. godine. Od 1967. klub nosi naziv Hrvčki klub *Gavrilović*. Na prvom momčadskom prvenstvu Jugoslavije 1969. godine HK *Gavrilović* je bila treći u konkurenciji deset ekipa. Naslov ekipnog državnog prvaka HK *Gavrilović* je osvojio 1970., 1972., 1984./1985., 1987./1988. i 1989./1990. godine. Prve zapažene rezultate u međunarodnoj konkurenciji zabilježio je višestruki državni prvak Milan Nenadić. On je u kategoriji do 82 kg bio treći na Olimpijskim igrama 1972., drugi na Svjetskom prvenstvu 1973., a treći 1969. i 1970., prvi na Europskom prvenstvu 1969. i 1970., a drugi 1968.

Velike međunarodne uspjehe postigao je i Slavko Koletić. On je u kategoriji do 62 kg na Svjetskom prvenstvu 1970. osvojio srebrnu medalju. Pojedinačne uspjehe na velikim međunarodnim natjecanjima zabilježili

su i Bogdan Poštić, osvajač zlatne i srebrne medalje na juniorskom Svjetskom prvenstvu 1981. i Josip Pavišić, „srebrni” na juniorskom Svjetskom prvenstvu 1991. godine.

Najveći uspjeh hrvatskog hrvanja

Međutim, najveći uspjeh u povijesti HK *Gavrilović* i hrvatskog hrvačkog športa ostvario je Vlado Lisjak. On je u finalu kategorije do 68 kg na Olimpijskim igrama 1984. osvojio zlatnu medalju - suparnik mu je bio svjetski prvak, Finac Tapio Sipilä. Nakon tog izvanrednog uspjeha, Petrinja uistinu postaje središnje hrvačko mjesto. Klub, Tvornica „Gavrilović” i grad Petrinja primaju prestižna priznanja od međunarodnog hrvačkog saveza (FILA) iz kojih nedvosmisleno iščitavamo da je Hrvčki klub *Gavrilović* svojim momčadskim i pojedinačnim postignućima postao snažan integralni dio svjetskih dostignuća u hrvačkom športu.

Uspješni i u progonstvu

Djelovanje Hrvčkog kluba *Gavrilović* prekinuto je velikosrpskom okupacijom Petrinje (1991./1995.). Do oslo-

Doček Vlade Lisjaka u Petrinji nakon OI 1984.

Vlado Lisjak

bodenja grada klub je djelovao u Sisku pod nazivom HK *Sisak - Gavrilović*. Međutim, i u takvim uvjetima članovi kluba su uspješni. Na prvenstvima Hrvatske 1992. i 1993. prva su mjesta osvajali Stanislav Polovina (seniori), Josip Pavišić (omladinci), a Saša Pešut, Vladimir Mleković, Dalibor Jakić, Davor Damjanović i Dalibor Vračar u konkurenciji juniora. Reprezentativac kluba u to vrijeme bio je Mijo Marjanović. Momčad nastupa u prvoj hrvatskoj hrvačkoj ligi, koja se održava od 1994. godine.

Brojni uspjesi i priznanja

Uz nezaobilaznog Josipa Pavišića, koji i dalje, na domaćim i međunarodnim turnirima, osvaja prva mjesta u svojoj skupini, slavu *Gavrilovića* pronose i reprezentativci Stipe Damjanović i Senad Mujagić. Ivan Brebrić (35 kg) i Alen Sova (54) prvi su na kadetskom prvenstvu Hrvatske 1998. godine. S ostalim, ne manje zaslužnim hrvačima, HŠK *Gavrilović* vraća gradu Petrinji ugled i naslov respektabilnog hrvatskog, ali i međunarodno priznatog hrvačkog središta. Razvidno je to iz brojnih priznanja koja stižu na adresu hrvača *Gavrilovića*, od grada, Sisačko-mo-

slavačke županije, kao i Hrvatskog olimpijskog odbora „za dugogodišnji doprinos sportu tijekom 60 godina plodnog djelovanja”.

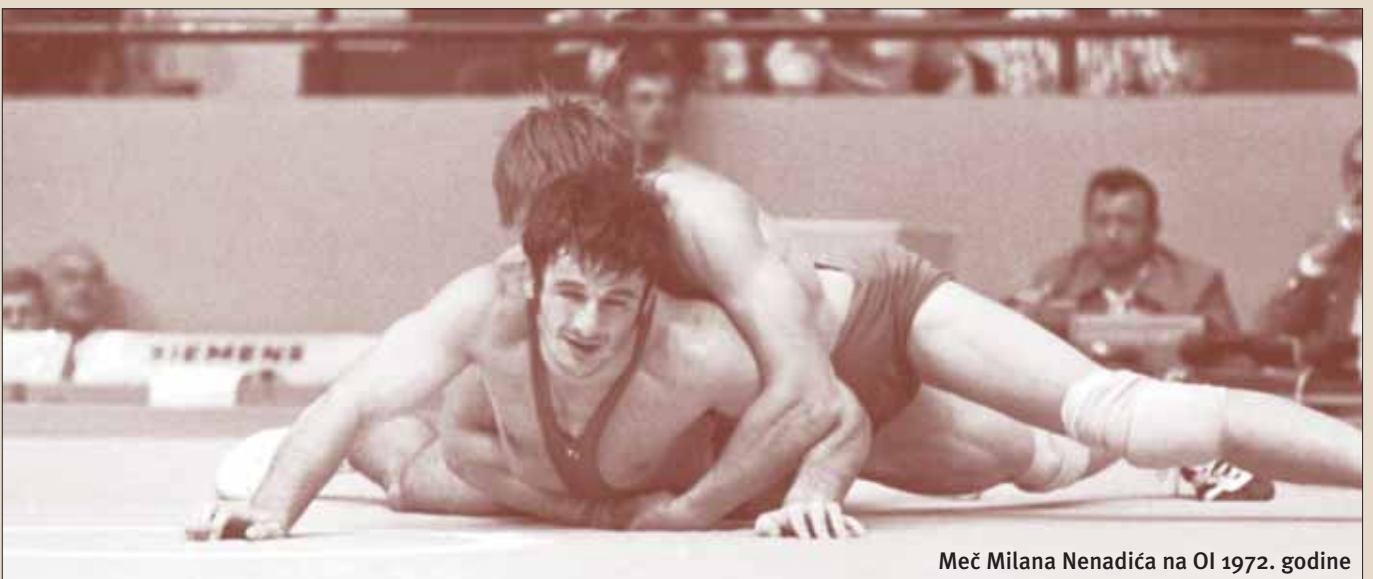
Tri godine za redom državni prvaci

Tijekom 2001. godine hrvači *Gavrilovića* prvi put premoćno postaju državni prvaci. To je najveći uspjeh kluba od osamostaljenja Republike Hrvatske. Taj uspjeh petrinjski hrvači redomice ponavljaju 2002., 2003. i 2004. godine bez ijednog poraza. U tom četverogodišnjem razdoblju ponosa, slave i snažnog promoviranja Petrinje, kao i Tvornice „Gavrilović”, zabilježeni su i pojedinačni uspjesi na uglednim međunarodnim prvenstvima i turnirima.

U snažnom zamahu, puni elana, unatoč razumljivom gdjegdje prisutnom nesuglasju, hrvači *Gavrilovića* od 2005. godine neprekinuto su među najboljima i tijekom jubilarne 2008. godine uporno teže osvajanju najboljeg i najkvalitetnijeg hrvačkog kluba u Hrvatskoj.

Literatura

1. Almanah Teškoatletskog saveza Hrvatske (1961). Zagreb: Teškoatletski savez hrvatske.
2. Hudika, D. (2000). Specijalist za Ameriku. Večernji list, 14. studenoga, 11. str.
3. Sviben, B. (1992). Razvoj modernog hrvanja u Hrvatskoj. Povijest sporta, 92 (23), 7 - 17.

Meč Milana Nenadića na OI 1972. godine